

Tyršovačky a Tyršováci současní i bývalí, jsem rád, že vám mohu představit další číslo našeho časopisu. Bude to něco, co jste ještě neviděli, poprvé v historii školy bude časopis vycházet KAŽDÝ TÝDEN! Začal vycházet 9. dubna 2020 a skončí týden poté, co bude školní docházka povinná pro všechny (zatím to vypadá na 4. září 2020 – v měsících červenec a srpen nevycházíme)...

Milé zákyně a žáci, vážené učitelky a učitelé, všichni ostatní zaměstnanci a příznivci ZŠ a MŠ Tyršova 913,

už bylo vydáno 7. číslo Tyršovské doby covidové. A já Vám tvůrcům moc fandím k Vaší aktivitě a podílu na tvorbě. A věřím, že pro čtenáře je úžasná možnost nabírání energie a inspirace tohoto nového časopisu.

Témata jsou velmi široká i pocitová. Popisují zážitky a názory k nejružnějším událostem současným i historickým. Je fantastické kolik aktivních přispěvatelů máte. Díky Tyršovácké době covidové děláte vše pro vyrovnání se se složitou stávající situací. Je dobře, že vydávání pokračuje dál a věřím, že neskončí.

Velmi si cením tvůrců, přispěvatelů a Vašich podporovatelů, k nimž se připojuji.

Ing. Miroslav Halatin, starosta města

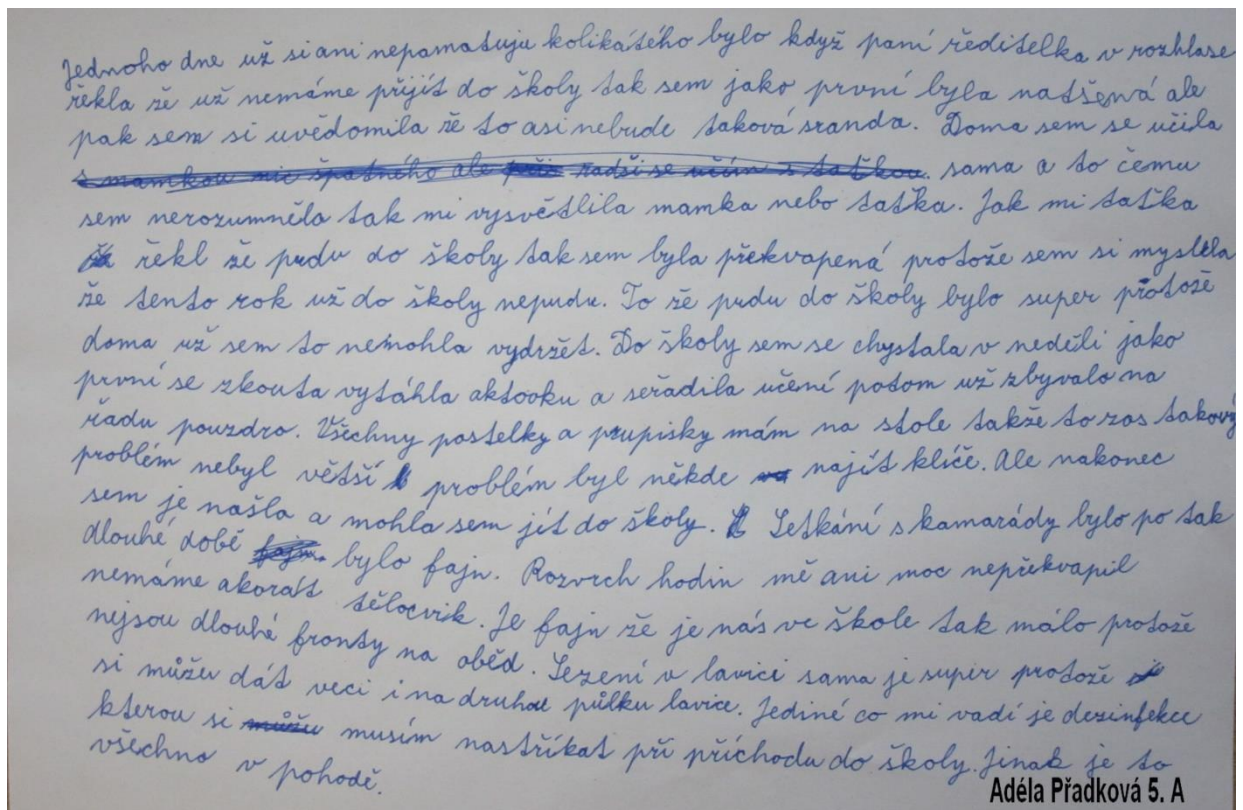
Vážení naši čtenáři,

poosmé vás vítáme na těchto stránkách o škole, ale nejen o ní. Co můžeme tentokrát nabídnout? Po 75 dnech se do školy vrátili žáci prvního stupně, devátákům se přiblížily přijímací zkoušky. Osmáci řešili, jak vypadá člověk 21. století. Protože svět si připomíná v sobotu 30. května Svátek sousedů, našli jsme v archivu Druhého patra velikou anketu o sousedech ve školní lavici. Pro zájemce pokračuje soutěž o Zlatou přednostenko, která může na týden pro dva lidi znamenat přímou cestu k výdejnímu okénku na obědech. Takže jako posledně – POJĎME NA TO!!!

Hlavní událostí uplynulých dní byl návrat žáků prvního stupně do školních lavic

Když jsme měli jít v pondělí 25. května do školy, tak jsem si šla nachystat učení podle rozvrhu hodin. Moc jsem se těšila, ne jenom na kamarády, ale i na učitelky. Z návratu do školy má největší radost mamka. To, že je tu menší počet žáků, mi nevadí a jsou tu dobří kamarádi, je s nimi sranda. Jsem ráda, že sedím v lavici sama, je to lepší. Nošení roušky mi celkem vadí, ale co se dá dělat. Rozvrh hodin je pro mne lepší, protože v pátek máme jen pět hodin a ne šest, nemáme tělocvik. Teď, když jsme nastoupili do školy, jsou nejlepší obědy, protože tam není žádná řada a jídelna je skoro prázdná. Učení mi nevadí, aspoň se procvičíme.

Vanesa Škovranová 5. A

Jednoho dne už si ani nepamatuju kolikáého bylo když paní ředitelka v rozhlasu
řekla si už nemáme přijít do školy tak sem jako první byla nadšená ale
pak sem si uvědomila že se asi nebude taková sranda. Doma sem se učila
~~s mamkou nic špatného ale při nastě se učím s tatěkou sama a so čemu
sem nerozuměla tak mi vysvětlila mamka nebo tatka. Jak mi tatka
řekl že půjdu do školy tak sem byla překvapená protože sem si myslela
že tento rok už do školy nepudu. To že půjdu do školy bylo super protože
doma už sem so nemohla vydržet. Do školy sem se chystala v neděli jako
první se zkouša vysáhla akbooku a seřadila učení podom už zbyvalo na
řadu povzdru. Všichni postelky a pouprisky mám na stole takže so roz takový
problém nebyl větší problém byl někde najít klíče. Ale nakonec
sem je našla a mohla sem jít do školy. Sezení s kamarády bylo po tak
dlouhé době ~~fajn~~ bylo fajn. Rozvrh hodin mě ani moc nepřekvapil
nemáme akorát tělocvik. Je fajn že je nás ve škole tak málo protože
nejsou dlouhé fronty na oběd. Sezení v lavici sama je super protože
si můžu dáť věci i na druhou pilku lavice. Jediné co mi vadí je dezinfekce
kterou si ~~můžu~~ musím narsíkat při příchodu do školy. Jinak je so
všchno v pohodě.~~

Adéla Přadková 5. A

Jak byly školy zavřené, museli jsme dělat domácí úkoly. Já jsem se netěšil na to, že se máme vrátit, a jak se přibližoval den školy, vůbec jsem se nechystal. Přemýšlel jsem, kdo by se těšil, ale nemám tušení. Když školy byly otevřené, byl jsem aspoň rád, že se uvidím s kamarády. Štve mě, že musíme nosit roušku a k tomu se v tom trochu dusím, ale všichni to ví.

Michal Stránský 5. A

Co ti ze školy nejvíce chybělo a proč?

- Nejvíce se mi stýskalo po kamarádech, protože doma jsem se s nimi nemohla vidět.

Adéla Novotná 4. C

- Nejvíce mi chyběly přestávky s kamarády, protože učení nemám rád.

Daniel Boháč 4. C

- Chyběli mi kamarádi, stýskalo se mi.

Erik Šmahlík 4. C

- Mně chyběla paní učitelka, protože učení doma, to nebylo ono.

David Špaček 4. C

- Začalo to tím, že se zavřela škola. Ze začátku to bylo dobré, ale potom se to začalo zhoršovat. Moc mi chyběli kamarádi. Já jsem totiž ráda a často ve společnosti, jenže teď jsem musela být dva měsíce doma bez kamarádů. Markéta Vašutová 4. C

- Chyběli mi kamarádi, protože jsem se bez nich nudil. Dále mi chyběly přestávky, protože jsem je doma neměl. Také mi chybělo běhání po chodbách. Taky mi chyběly hodiny matematiky, protože mne matematika baví. Matěj Dobiáš 4. C

- Moc mi chybělo být s kamarády a s paní učitelkou, a to, že mi paní učitelka ve škole všechno pěkně vysvětlí. Nikol Kladivová 4. C

Žáci prvního stupně jsou zpátky ve škole. Končí také jejich deníky, které si psali. Jak vypadají poslední zápisy v denících 5. C?

22.května 2020	Konečně jsem dočetl tu knížku. Líbila se mi. Ale moc se mi nechce dělat ten deník. Raději bych pomáhal pořád tatkově s tím jezírkem. Nejráději bych bagroval.
23.května 2020	Dneska jsme byli v Metylovicích smažit vaječninu.
24.května 2020	Zítřejší jdu do školy, tak si honem dávám do pořádku všechny věci. Ale asi nemám úplně všechno, asi jsem na něco zapomněl. Těším se na spolužáky. Moc se netěším na učení, ale snad to zvládnou.

25. května 2020 Konec vyhnanství.

18.5.
Tohle je naposled co píšu deník doma,
Konečně ideme do školy a moc se
těším.

10. TÝDEN

týden 18. 5. - 24. 5.

Tento týden je poslední týden domácího vyučování. kontrolujeme všechny úkoly a občas něco doděláváme. Jsem zvědavý jak to bude všechno ve škole probíhat.

V sobotu si užíváme výšlap na Javorník.

Počasí nám sice hezčeje, ale jsem se svou sestřenicí a bratřičkem tak je stáhla.

Na včelolu se hezně rozdělat ohně, tak hadičky vajecíhu uvalíme uhas doma. Neděle celá

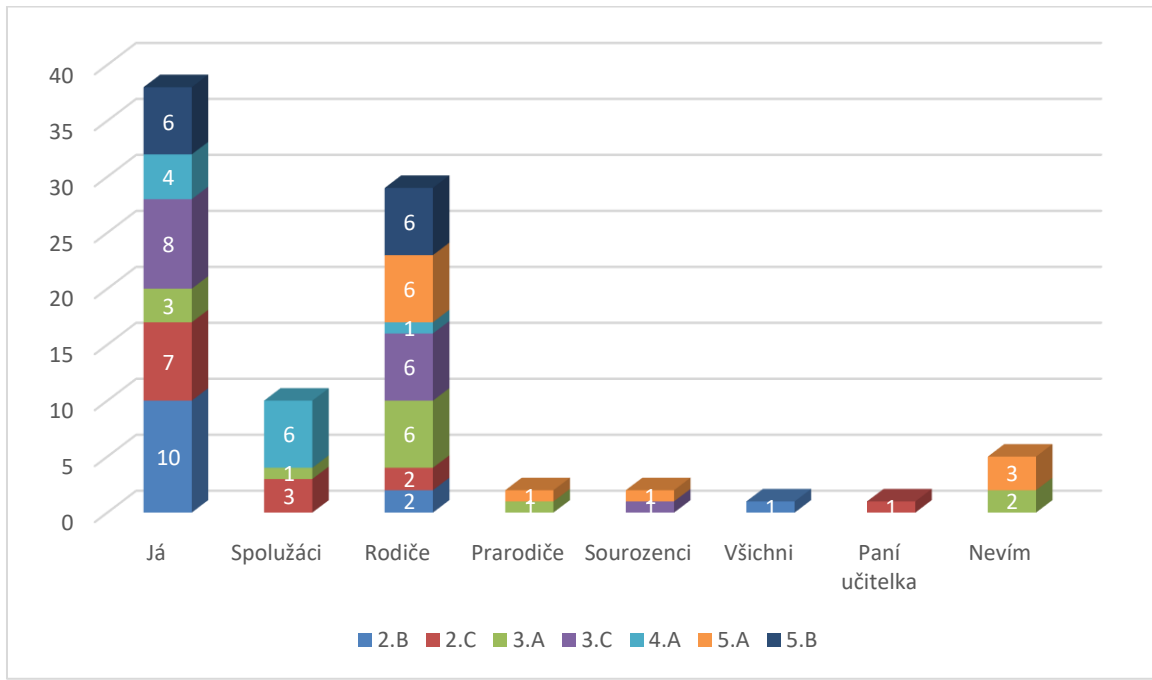
Prořšela a já se připlavuji zpět do školy.

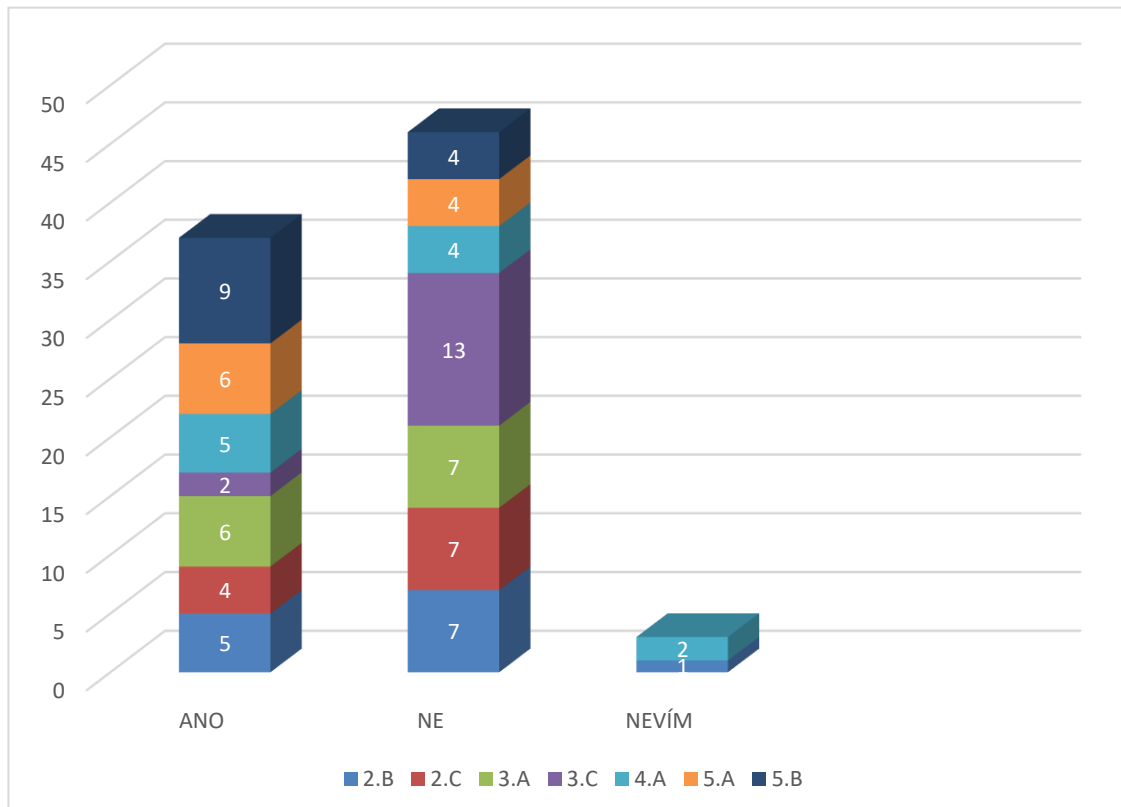
ŠKOLA!!!

Začátek výuky prvního stupně v grafech:

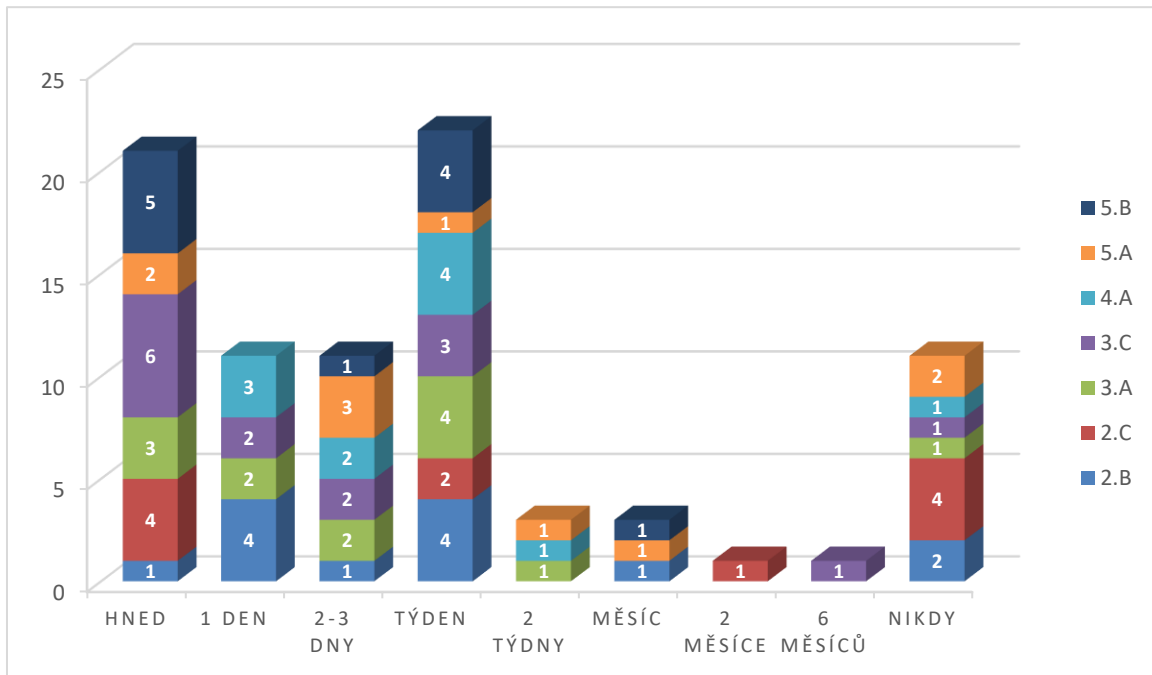
Kdo měl největší radost z toho, že jsem šel do školy?

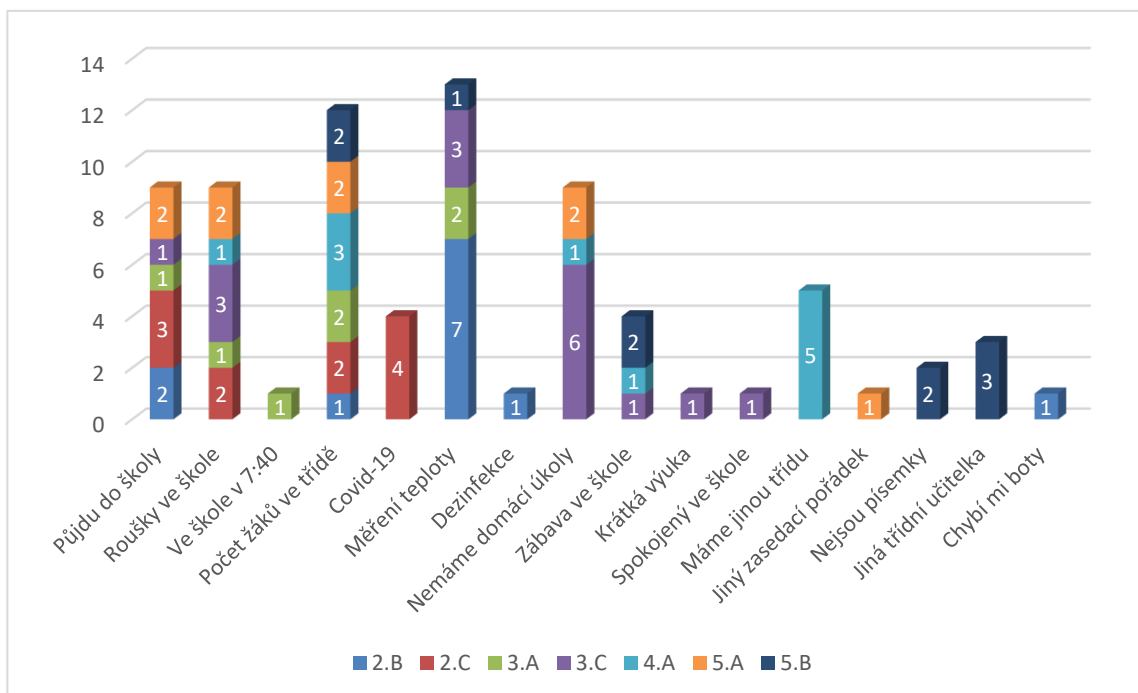
Vydržel bych ještě měsíc doma (jako třeba šestáci)?

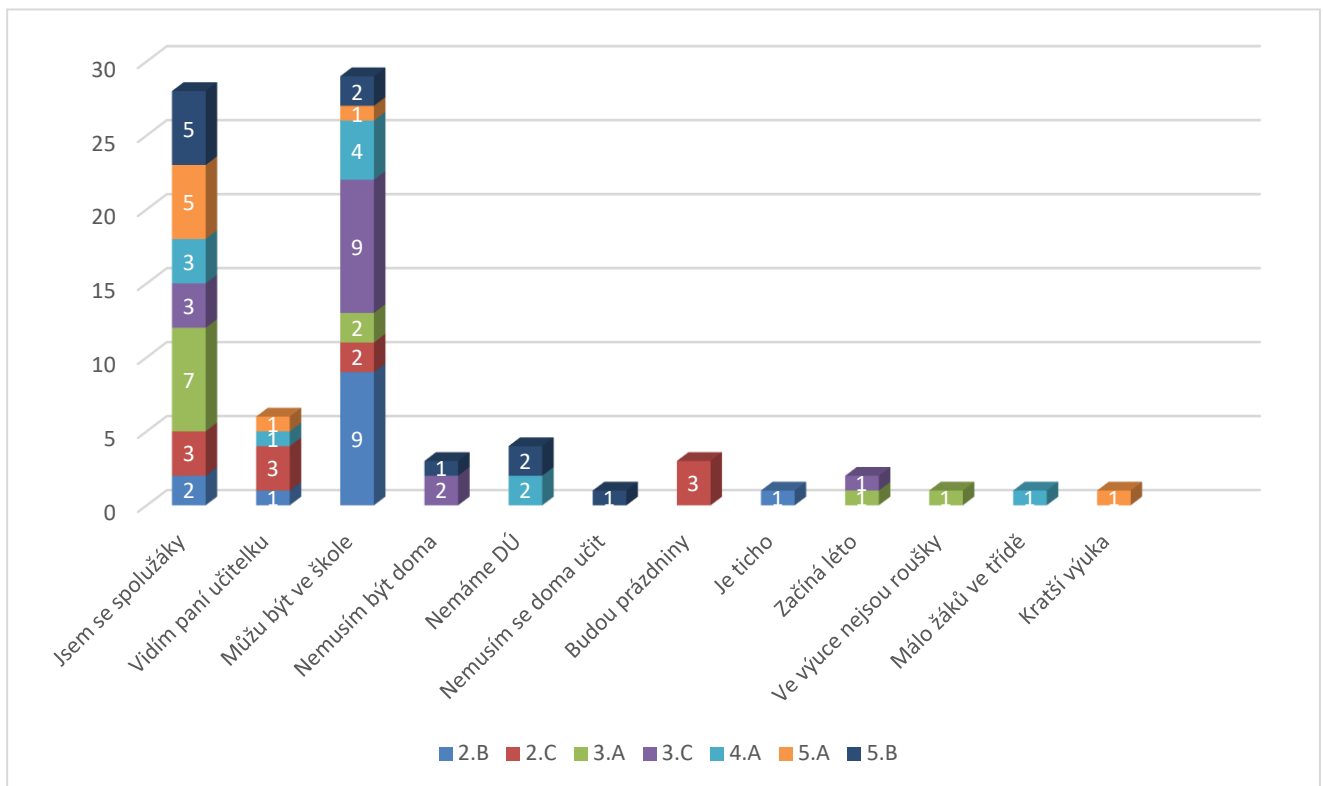
Za jak dlouho si zvykneš na ranní vstávání?

Co mě překvapilo? Co jsem nečekal?

Jsem rád/ráda, že ...

Symbolem žáka jdoucího do školy je aktovka, v dnešní době spíše školní batoh. Jaké jsou jejich osudy?

Ahoj. Jsem aktovka. Byla jsem navržena a seskládaná v Číně a poslaná do Česka. Jednou si mě koupila nějaká paní a dala mě nějakému klukovi, který se mnou chodil do školy. Ale bohužel jsem jim nerozuměl, protože jsem ještě neuměl česky. A proto mě ten kluk začal učit česky a já se začal vzdělávat. Už vím, kolik je 1+1. Vždy když se vrátím ze školy, ze mě ten kluk jménem Adam vytáhne věci a dá do mě jiné. Takhle se to opakuje pět dní, pak mám dva dny volno. Adam je na mě hodný. A vůbec tohle nepíšu jen proto, že mi Adam drží pistoli u hlavy. Tak čau.
Adam Hoza 6. B

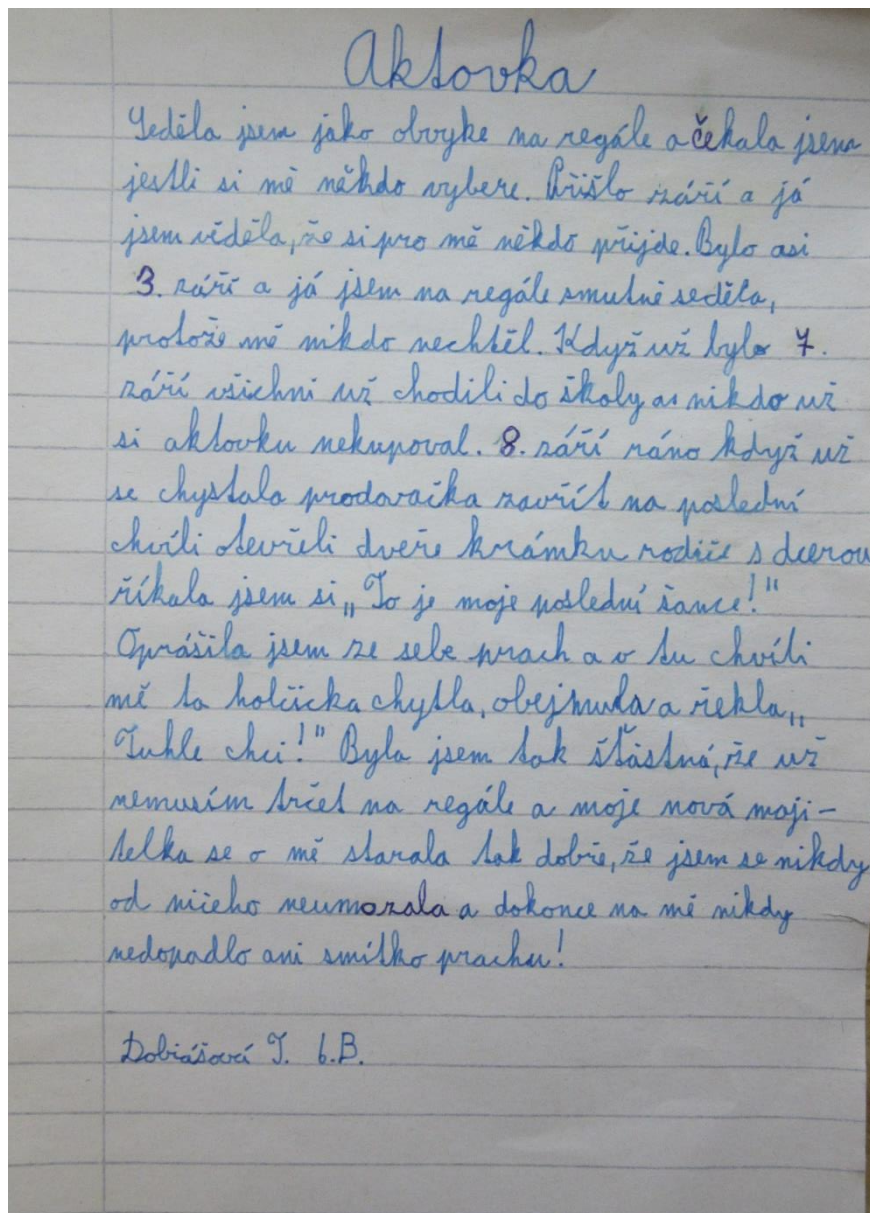
Ahoj. Já jsem aktovka. Nevím, proč se tak jmenuji, já bych si dala jméno Dany, kapsovka, místovnik. No nic, jdeme se vrhnout na příběh. Jednou v jedné místnosti, kde byly další aktovky, jsem ležela já. Byla jsem růžová s černou barvou na druhé straně a jedním velkým háčkem. Čekala jsem a čekala, až si mě vzala jedna holka. Dala do mě nějaké sešity do školy. Nevěděla jsem, co je to škola. A druhý den jsem to věděla. Učí se tam. A tak jsem byla šťastná až do té doby, co mě vyhodili do koše.

Daniela Jančurová 6. B

Ahoj, jsem aktovka Ondry. Nosí ve mně pomůcky do školy, hlavně taháky. Taky jsem tak trochu pilotka, protože vždycky, když přijde ze školy domů, letím do kouta. Někdy

jsem hodně těžká a Ondru potom bolí záda. Jednou ve mně zapomněl mlíko, to zkvasilo. Potom jsem tak smrděla, že mě musel dvakrát vyprat. Ale prodělala jsem i operaci rozpadlého zipu, ale byla jsem potom v pohodě. Jsem jinak značka MEAT FLY. Každý den, když Ondra jde na oběd, narve mě vši silou do skříňky, což mě bolí. Barvy jsem černé a mám šedé zipy.

Ondřej Chovanec 6. B

Ahoj, já jsem aktovka, ale většinou mi říkají bágl. Jednou jsem si takhle ležel v obchodě a najednou přišel jeden kluk a tak se díval na mě a moje kámoše. Po chvílce řekl: "Má tři velké a tři malé kapsy, to je tak akorát." Oni si mě koupili, rozloučil jsem se s kámošema a mně se ze života udělalo peklo. Každý den ve mně nosí těžké učení a potom mě vždycky hodí do kouta. Je to děs. Jmenuje se Martin. Jednou jak přišel ze školy, klasicky si ze mě vyndal svačinu a nechal ve mně jablko. Ráno si toho všiml a řekl: "Fuj, to smrdí a je to zkašené." Dal mě do koupelny a vyměnil mě za batoh. Bylo

to odporné. Odpoledne mě asi jeho mamka umyla a bylo to v pohodě. Martin je na mě hrozně hnusný a podle toho, co říká, je to kvůli tomu, že jsem "školní" batoh.

Martin Seltenreich 6. B

Jsem aktovka Davida. Před třemi lety si vybíral na Heurece novou aktovku, chtěl se zipy a třemi kapsami. Po delší době si vybral mě. Jsem od firmy OXY. Jak David chodil do 3. třídy, tak se mi rozbil zip. David to řekl jeho mamce, ať ten zip opraví. Jo, málem bych zapomněla, mám modrou barvu a doplňuje mě křiklavá zelená. Ale nejhorší je pro mě 6. třída. David do mě dává hodně sešitů a učebnic. S Davidem jsem dodnes. A jsem strašně ráda.

David Špaček 6. B

Co uděláme s druhým stupněm?

Jestli je něco méně jistého než předpověď počasí, pak jsou to rozhodnutí o tom, kdy půjde druhý stupeň do školy. Proč tomu tak je? Možná proto, že...

Napsáno na okraj

„Crrrrr!“

„Ministr školství u telefonu!“

„Dobrý den, tady specialistka na deváté třídy základních škol... pane ministře, já nemůžu, nezvládám, nechápu, musíme vyřešit závažný problém.“

„Ježíš, tak sem s ním...“

„Žáci devátých tříd pořádají protesty, žádají Vás, abyste povolil celému druhému stupni jít do školy! Já nevím, co mám dělat, bombardují mi tady celou kancelááá...!“

„Druhý stupeň do škol! Druhý stupeň do škol! Máme svoje práva! Chceme vyrovnání!!!!!!“

„Nevím, co tady s nimi mám dělat!“

„Dobře, dobře, uklidněte se, řekněte jim, že to ministerstvo řeší s vládou, i když to možná neuděláme a ani to nenavrhneme...ale to si ještě rozmyslím...nashle.“

Pffff...no možná přece bych je tam měl dát, než na nás ti parchanti shodí bombu....

„Crrrrr!!“

Ježíš, kdo to zase je...

„Ministr školství u telefonu!“

„Dobrý den, tady specialista na druhý stupeň... pane ministře, já nemůžu, nezvládám, nechápu, musíme vyřešit závažný problém.“

„No co se zase děje?!“

Žáci od šestých do osmých tříd protestují! Nechtějí do škol! Protestují, házejí nám tady kameny do oken!“

„Svobodu! Svobodu! Svobodu! Dejte nám naše zasloužené volno!“

„Co tady máme s nimi dělat, pane ministře? Já...“

„Řekněte jim, že to řeším, nashle!“

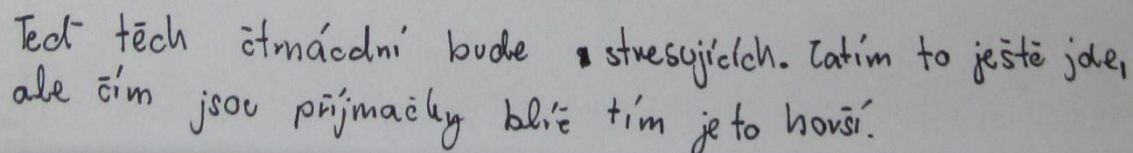
No co já teď mám dělat? Mám si snad vybrat, kdo bude bombardovat ministerstvo?

Ale víte co.....však ono se to nějak dá do pořádku...ale MĚ vynechte!!!!

Konec srandy, jde se na normální psaní. Samozřejmě to berte s nadsázkou, je to přece sranda. Pravdou je, že se uvažuje o nástupu druhého stupně do škol, ale spousta žáků se mi svěřovala s tím, že by chtěli konečně do školy, protože se těší na spolužáky. Já doufám, že Vám to vyjde. ☺ Příště se vrhneme na přijímací zkoušky.

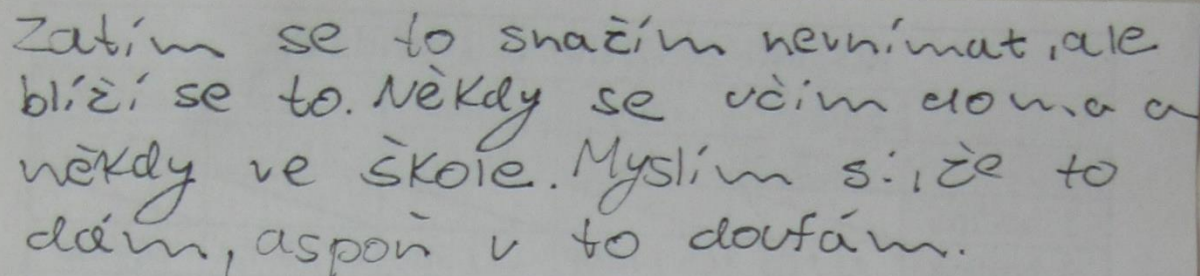
Julie Šablaturová 9. B

Úplně jiné problémy než první stupeň mají devátáci. Přijímací zkoušky klepou na dveře! Jaké jsou pocity žáků 14 dnů před zkouškami? Posuďte sami...

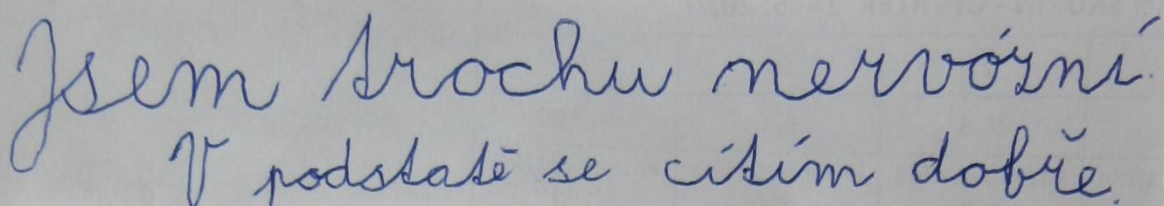
Teď těch čtrnáct dní bude stresující. Zatím to ještě jde, ale čím jsou přijímačky blíže tím je to horší.

- jsem v pohodě, ale učím se více než minulý týden, hlavně matematiku.
- je 14 dnů před přijímačkama, jsem velmi nervózní. Čeká mě nejtěžší zkouška v životě. Asi to nedám.
- nedám to, juchů! Moje pocity v jedné větě.

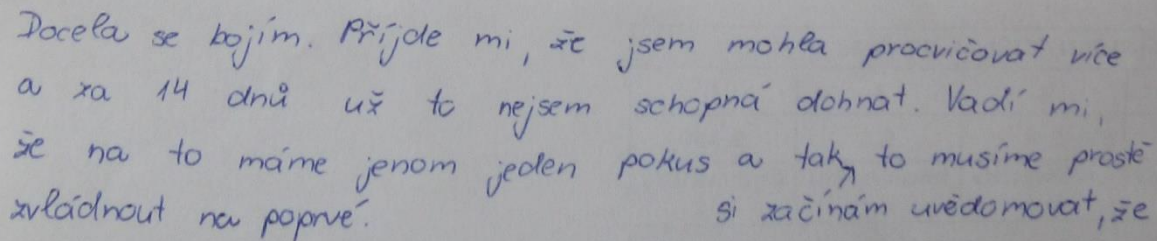
Zatím se to snažím nevnímat, ale blíží se to. Někdy se učím doma a někdy ve škole. Myslím si, že to dám, aspoň v to doufám.

- zatím nejsem moc ve stresu. Ještě si to neuvědomuju a sešity na procvičování jsou z poloviny prázdné. Doufám, že je stihnu vyplnit a nějak dobře to dopadne.

Jsem trochu nervózní.
V podstatě se cítím dobře.

- já to mám horší, dělám polovinu přijímaček už příští týden. Když jsem dostala pozvánku, už se mi klepaly ruce. Myslím, že budu dost nervózní. Nějak si neuvědomuje většina z nás, že je to blízko.

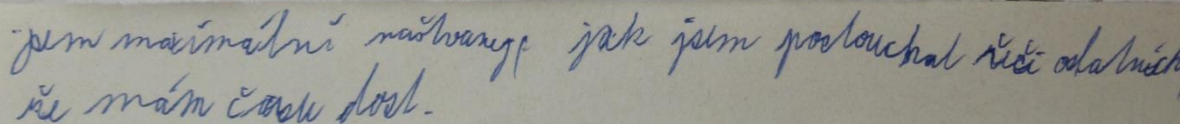

Docela se bojím. Přijde mi, že jsem mohla procvičovat více a za 14 dní už to nejsem schopná dohnat. Vadí mi, že na to máme jenom jeden pokus a tak, to musíme prostě zvládnout na poprvé. Si začínám uvědomovat, že

- jsem nervózní. Mám pocit, že čím více se učím, tím méně umím. A bojím se, že budu tak nervózní u toho testu, že nebudu vědět nic.

- cítím se překvapivě dobře a nejsem moc nervózní. Snažím se být v klidu.

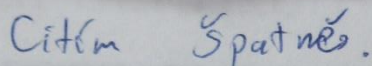
- je to svým způsobem stresující. Ovlivní to celý můj život a vlastně i budoucnost. Musím se teď jen prostě soustředit na učení a ať něco nepokazím. Každopádně všem držím palce, abychom to v pohodě zvládli.

Jsem maximálně nadšená, jak jsem poslouchal věci od lidí, že mám čas dost.

- cítím se trochu nervózní, protože máme letos jen jeden pokus, aspoň nám přidali čas. Doma procvičuji. Tak to snad udělám.

- jsem v pohodě, nějak neřeším. Už mě nebaví to učení. Celkem se těším na střední, připravuju se samozřejmě každý den.

Cítím špatně.

Člověk se neustále mění...

V šesté třídě v dějepisu se probírá člověk vzpřímený, zručný, člověk dnešního typu. Jenže vývoj se nedá zastavit a člověk se mění stále rychleji. Nad tím, jaký je člověk 21. století, se zamýšleli žáci 8. tříd.

Člověk sportovní

Člověk sportovec se nejčastěji vyskytuje v nějaké posilovně, tělocvičně, anebo i venku. Kde, což jste asi nečekali, cvičí nebo posiluje, běhá. Vzhledově je člověk sportovec jiný než ostatní, většinou je hubený, protože cvičí a tím spaluje kalorie, anebo vypadá tlustě, protože má strašně moc svalů, jako například kulturisti. Třeba oproti člověku počítačového je člověk sportovec úplně jiný, protože podle mě je člověk počítačový líný, a proto i často tlustý. Člověk sportovec je velice zručný, není pro něj problém štípat dříví, čímž také posiluje. Většinou si sám vyrábí a vymýšlí různé přístroje a pomůcky

na cvičení, například hrazdy na vzpírání nebo pro gymnastiku. Člověk sportovec se velmi rychle přizpůsobuje různým podmínkám například: je tělesně zdatný, a proto by třeba přežil v divoké přírodě, kde by si také lehce chytil nějakou potravu. Také mu čím dál tím víc roste mozek a je chytřejší. Člověk sportovec je velmi společenský, rychle si hledá nové kamarády a to hlavně další sportovce. Jeho mluvě někdy ostatní lidé nerozumí, protože říká věci jako: kliky (ostatní si myslí, že mluví o klíce na dveřích), ale mezi sebou si sportovci dobře rozumí. A to sportovci jakéhokoliv sportu. Člověk sportovec je jen obecný název, dělí se ještě na člověka minisportovce (sportovec, který málo sportuje), člověka polosportovce (sportovec, který sportuje tak z půlky), potom je člověk maxisportovec (sportovec, který sportuje hrozně moc) a nakonec člověk megamaxisportovec (sportovec, který sportuje tak moc, že mu většinou doktor zakáže na čas cvičit, protože je na něm závislý. Je to jako droga).

Vanda Pazderková 8. B

Člověk připojený se poprvé objevil v první polovině 21. století. Odborníci si nejsou jistí, kde se objevil poprvé, jelikož se tato nákaza velice rychle rozšířila a promořila téměř celou populaci s výjimkou rozvojových zemí.

Toto onemocnění způsobující zakrnění mozku, které bylo původně pojmenováno jako závislost na počítači a telefonu, je schopno vyvolat falešný pocit štěstí a daný jedinec se potom dobrovolně s přesvědčením, že činí dobře, pokouší nákazu rozšířit.

Toto onemocnění je závislé na lidské rase, a protože jsou lidé velice přizpůsobiví, tak se tomuto patogenu podařilo přežít až do odhalení jeho závažnosti v roce 2138, kdy bylo naprosto vymýceno.

Nakažení byli už od začátku ve společnosti vítáni i díky jejich přístupu k informacím. Jakmile se onemocnění rozšířilo, stali se nenakažení nevídanou složkou společnosti a tak postupně vymřeli.

Filip Kalmus 8. B

Člověk televizní-málohybný se nejčastěji vyskytuje doma. Doma je na gauči nebo se ochomýtá kolem lednice. Je možné se s ním setkat v obchodě nebo ho může potkat dovozce pizzy nebo jiných jídel. Tento člověk je samotář a jen málokdy má manželku. Člověk televizní-málohybný doma nosí nejčastěji tílko (většinou bílé) a černé tepláky nebo je jen v trenýrkách. Bývá tlustý a nepořádný. Nemyje si zuby a hodně mu páchne z pusy. U něj doma se válí lahve od piva, ale najde se i tvrdší alkohol. Jeho dům smrdí potem, zatuchlinou a ponožkami. U svého domu má studnu, z té pije a myje se jednou do týdne. Kolem jeho domu roste tráva a nikdo ji neseče. Tento člověk se ale naučil klikání na ovladač nohou. Nemusí se natahovat pro ovladač a stačí mu pohnout jen nohou. Jeho tělo zlenivělo, ale mozek je pořád namáhán. Když musí něco udělat, přemýšlí, jak si to co nejvíc ulehčit. Člověk televizní-málohybný nemá přátele a pokud ano, tak jsou stejní jako on.

Jakub Dobiáš 8. B

Člověka frenštátského obvykle najdeme v Albertě, na náměstí nebo v parku. Takový člověk ožívá pouze tři dny v roce, a to na Den města, Martinský trh a HorečkyFest. Na těchto akcích se setkává s jinými frenštátskými lidmi, povídá si s nimi a předstírá, že ho

zajímá, co mu říkají. Člověk frenštátský nerad chodí na poštu, protože to je na dlouho a nechce se mu tam čekat. Převléká se za hejkala a vysedává před Albertem, aby mohl sledovat, co a za kolik lidí nakupují. Člověk frenštátský má několik základních schopností. Těší se na čtvrtek, kdy jsou v Albertu slevy, ví o všem a má přehled o všech jiných frenštátských lidech. Tento člověk se vyskytuje pouze ve Frenštátě pod Radhoštěm, často ale vyráží na výlety do Ostravy a okolí. Je odolný proti koronaviru, ale nedokáže odolat frenštátským drbům, které sbírá a šíří je dál po městě. Myslím si, že takový člověk umí být nebezpečný svým chováním, protože je věčně protivný a naštvaný, hlavně když musí někde čekat, nebo nemá kde zaparkovat. Kromě toho, že se převléká za hejkala, ale vypadá stejně jako všichni ostatní, a to z něj dělá skutečnou hrozbu pro celý svět.

Jakub Jaus 8. A

Svátek sousedů nemá v České republice dlouhou tradici, ale už ve škole zjišťujeme, jak je pro nás důležitý dobrý soused v lavici. Druhé patro o sousedech psalo mnohokrát, v šestém čísle 14. ročníku (v únoru 2016) jsme jim věnovali neuvěřitelných deset stran časopisu.

V sobotu 30. května bude nebo už byl Svátek sousedů. Jsou dva typy sousedů, ti ve vedlejším domě/bytu a ti, co vedle nás sedí například ve škole. Také jsou i různé poddruhy, jako souseď otravný, vtipný, milý, zlý a spousta jiných. O typech mluvím, protože každý si chce sednout/bydlet vedle někoho jiného, ale učitelé nebo třeba bývalí sousedi, co prodali dům či byt, nám to někdy nedovolí. A proto se vás ptám, proč si myslíte, že nás ve škole učitelé přesazují? Nejspíše to bude vyrušováním, ale přijde mi jako blbost přesadit dva kamarády jen kvůli výsledkům ve škole, protože co když mu ten druhý pomůže nebo dají dva mínusy plus? Na to už se asi nedívají. Nicméně učitelé se musí poslouchat. A s tímto pravidlem se loučí a přeji krásný zbytek dne.

Tereza Jašková 8. A

Jaké to je, když sedí holka s klukem (kluk s holkou)?

Možnost sedět v lavici s kým chcete, mají jen vyvolení. Ale je lepší, když sedí holka s holkou, kluk s klukem nebo holka a kluk? Všechno má určitě své výhody i nevýhody. Můžete sedět se svým nejlepším kamarádem. Já mám třeba spolusedícího, který se velice rád hádá s našimi vyučujícími. Na začátku roku jsme spolu nechtěli sedět, ale teď si radíme a dokonce jsme se i vsadili, kdo bude mít lepší pololetní vysvědčení. Většina z nás by asi chtěla sedět s někým jiným, a proto by mě zajímalo, jak to máte vy ostatní. Jste spokojeni, s kým sedíte, nebo byste souseda nejradši uškrtili?

Lucie Syrovatková

Zeptali jsme se obou stran vždy z jedné lavice.

6. A:

Kluk: výhody – můžu opisovat, nikdo mě neotravuje, nevýhody – nemůžu si povídat s kámošem, nemůžu si dělat, co chci, skoro všechno jí vadí.

Holka: nevýhody – pořád na mne třepe lupy (fuj), pořád mi říká čau, ahoj, někdy i 10x denně, pořád něčemu nerozumí a pořád se na něco ptá. Musím mu půjčovat propisku. Výhody – zahřívá vedlejší židličku, občas velmi málo. Často řekne něco vtipného, co

by mě neurazilo. Půjčuje mi fixy, podává kámošce vzkazy, můžu mu kecat do psaní. Můžu po něm rvát a mlátit ho, když mě naštvě.

Kluk: výhody – můžu ji štvát, nevýhoda – nemůžu kecat jako s kámošem, opisovat.

8. A

Holka: sedět s klukem je normální, nevýhoda je, že pořád otravuje.

Kluk: sedět s holkou je normální. Výhoda je, že mi někdy poradí. Nevýhoda je, že neustále piští a něco jí vadí. Holka: výhoda souseda je, že moc nekecá, někdy je s ním sranda. Nevýhody: je tupý jako poleno a nedá se od něho opisovat, nemůžu s ním kecat o holčičích věcech, pořád mi bere nějaké věci.

Kluk: nakreslí mi kytku. Půjčuje mi věci, posmívá se, když dostane lepší známku, než mám já a přitom je chytřejší, tak nevím, čemu se směje. Můžu opisovat úkoly, nemlátí mě, tak to je v pohodě. Holka: výhody – může vám poradit, jak na kluky, poradit, co koupit na narozky atd. a můžete doňho mlátit, teda aspoň já.... Nevýhody – pořád vás otravuje a další, asi nějak ani nevím.

Kluk: nevýhody – nejde se bavit o stejném tématu. Holka: výhody - žádné. Nevýhody – furt ti něco bere, otravuje, je to strašné, pořád něco dává pryč a schovává. Nemá ani na propisku a pořád si bere moji. Kluk: můžu ji mlátit, je to socha, která mi nechce půjčit průpisku, nelogikuje (nemá logiku). Holka: výhody – asi žádné, ale někdy si od něho můžu něco opsat. Nevýhody – roztahuje se, jak nevím co, rýpe do mě, opisuje si něco, co mám blbě.

Kluk: raději nic nenapsal...

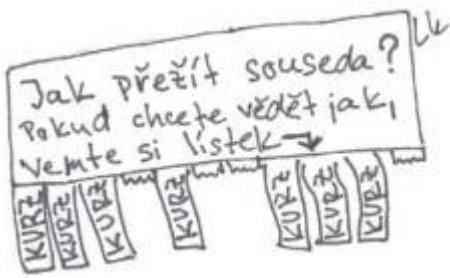
Nejzajímavější odpovědi z ankety Jak jsem získal svého souseda?

- byl mi přidělen při rozesazování
- sedly jsme si spolu a moc nás to sblížilo
- byl jsem ke svému spolužáku přiřazen
- původní soused ode mne opisoval, sedí teď vedle mne Vítek a je to celkem stejné, taky opisuje, teda většinu
- můj spolusedící dělal kraviny s jiným spolužákem a já jsem se pořád bavila s minulou spolusedící, tak ho dali ke mně
- protože seděl s klukem, který kecal, tak to takhle dopadlo
- já ho ještě nezískal, takže nic
- s Darčou jsme moc kecaly, proto mě přemístili
- seděl jsem sám a jak se vrátil Tonda, tak ho ke mně přisadila
- kvůli vyšší lavici
- kvůli výhodám u písemek
- byl mi udělen třídním učitelem
- to bych taky rád věděl, náhodně se u mě zjevil
- je to nejlepší kámoš a vždycky si spolu sedáme
- prostě jsem přišla a sedla si do jediné volné lavice, kde seděla holka
- kecali jsme, tak jsem o něj přišla a sedím sama
- já nevím už

Zajímavá příhoda, co se stala mému sousedovi, co mi provedl nebo jsem mu provedl já?

- omilem jsem mu provedl to, že jsem mu dal loket do nosu
- rozmazala mi paštiku po hlavě
- vyklopila jsem sousedku ze židle a ona mě polila pitím
- jednou mi nechtěl poradit při písence a já mu na oplátku nakreslil do sešitu nevhodné obrázky, nebo jsme se mečovali s tužkami a moje tuha skončila v jeho ruce
- tužka v ruce, kružítko v noze, ostríhávání vlasů
- Tonda si zlomil dvě ruky, houpal se na židli a já jsem ho šťouchnul a on pomalu, ale jistě padal...☺

- pořád mi chce sníst můj pravoúhlý trojúhelník
  - sousedka sedla na lavici a ona pod ní rupla
  - moje bývalá sousedka propadla
  - dal jsem mu průpisku na stůl od učitelky mezi její průpisky a pak jsem se s úsměvem díval, jak ji učitelka odnáší
  - několikrát jsem mu propíchl svačinu
  - snědla jsem sousedovi svačinu
- obarvovala jsem fixem Filipovy vlasy a učitel mě nachytl
  - snažila jsem se naslouchat a on do mě pořád reповal a ještě si to vychutnával, jak jsem byla naštvaná
  - zničil jsem mu propisky, oznámkoval mi pracovní sešit

Oznámkuj svého souseda za předmět SOUSEDSTVÍ

- 1 – je ukecaná a je s ní sranda, ale jednička jen tak tak, občas je taková no a chová se divně
- 3 – protože se hemží jako červ
- 2 – protože nikdo není dokonalý
- 4 – pořád opisuje, i když mu to řeknu třikrát!
- 4 – furt v hodině dělá různé zvuky
- 2 – je strašně moc zamlklý a nechce mi dát nic opsat
- 3 – protože je občas protiva
- 2/3 – protože občas špatně radí
- 4 – je to mamlas, ale nejsem o moc lepší
- 1 – proč ne?
- 2 – protože nikdo není nejlepší zrovna tak, jak si představuju
- 1 – sousedství je to to jediné, co jí ve škole jde a v čem fakt vyniká
- 1 – protože je jiný než normální lidi
- 3 – za to, že se se mnou vůbec nebaví, což je dobře

Jaký je dobrý a špatný souseď (podle 5. C)?

Dobrý souseď by mohl umět vařit, aby vám do školy někdy nosil něco sladkého, co ukuchtil. Mohl by mít smysl pro humor, být srandovní a netvářit se na svět kysele. Taky by mohl umět malovat, abych měla v památníčku pěkný obrázek. Mohl by mít k svačině něco sladkého a mohl by pěkně psát, kdybyste byli náhodou nemocní a potom byste si to museli od někoho opsat. Špatný souseď je ten, který vás moc nemá rád, nebere na vás

a vaše pravidla ohled, dělá si z nich legraci, kouše vás, štípá, mlátí, šikanuje, kope nebo od vás při písmečkách opisuje, provokuje, pomlouvá vás za vašimi zády, bere vám věci a různě po třídě je schovává nebo vám třeba bere svačinu. Dominika Motyková

Dobrý soused by měl být kluk a měl by mít rád počítačové hry, umět se učit a rád si povídat. Měl by mít rád moje kamarády a taky matematiku a tělocvik a neměl by mít rád češtinu, angličtinu, výtvarnou výchovu a pracovní činnosti. Špatným sousem byla holka, která by opisovala a provokovala. Neuměla by nic a sváděla by všechno na mé kamarády a provokovala po celou školu a dělala by si z nás srandu, třeba že nic neumíme anebo že jsme pomalí a vychloubala by se, že umí všechno na světě.

Kristián Kvita

Dobrý soused by měl být hodný a zábavný. Měl by umět kreslit a někdy se zasmát. Být chytrý, a když bych měl problém, tak by mi pomohl a neměl by mi dělat naschvály a ubližovat mi, protože bych nerad chodil do školy. Špatný soused je takový soused, který by mě zatahoval do problémů, nadával mi a rušil by mě. Otravoval by a ubližoval by mi, páchnul by a naschvál by do mě kecal a čmáral by do mého sešitu a polepoval by mě lepidlem.

Jakub Bartoš

Výsledky ankety očima školní psycholožky:

1. otázka – Jak jsem získal(a) svého souseda? Proč sedí vedle mě právě on? Možností, jak získat svého souseda je nepřeberné množství. K těm nejčastějším důvodům v naší

škole patří upovídání žáků. „Se sousem jsme v hodině povídali, kecali, a tak nás paní učitelka/učitel přesadil(a)“ tvrdí největší počet dotazovaných žáků. Téměř stejný počet žáků získal souseda díky přesazování třídní učitelkou/učitelem. Opakované přesazování učitelem probíhá nejčastěji v nově vzniklých třídních kolektivech. Žáci se znají méně, potřebují se mezi sebou více poznat. Sousedstvím v lavici, povídáním vznikají další

nová přátelství. Z popsaných výsledků se může zdát, že hlavní podíl na tom, s kým žák sedí, má třídní učitel. Ale není tomu úplně tak. Rozhodující vliv mají přece jen žáci sami. Mnoho žáků uvedlo, že získalo souseda vlastní volbou, „chtěli jsme spolu sedět, jsme kamarádi“. Mohli si tedy svého souseda vybrat. Pak záleží jen na nich, zda si ho vedle sebe udrží. Toho jsou si více vědomi žáci posledních ročníků, vybírají si sami souseda a v hodinách (dle ankety) zřejmě méně vyrušují, povídají nebo opisují, aby přesazení nebyli.

2. otázka - Je lepší soused nebo sousedka (je lepší sedět s holkou nebo klukem a proč)? Převážná většina kluků i holek se shodla na tom, že nejlepším sousem je pro ně soused stejného pohlaví. Tedy holky jsou více spokojené s holkami a kluci s kluky. Ale přece

jen i zde rozdíly nalezneme. Holky, bez rozdílu věku, mnohem výrazněji dávají přednost svému pohlaví, holkám. Kluci, tak jasno ve výběru spolusedícího nemají. Jsou nakloněni i sezení s holkou. Velká část považuje za lepšího souseda holku nebo nevidí mezi sousedem holkou či klukem rozdíl. Co je příčinou? Kluci si uvědomují, že jim mohou být holky více nápomocné například s učením, poradí, nechají je opisovat. Anketa také prokázala,

že na výběr souseda (holky či kluka) má vliv i věk žáka. Výsledky potvrzují vyzkoumaný vývoj školních vztahů. Od začátku školní docházky se pomalu vytvářejí skupinky kluků a skupinky holek, které se s narůstajícím věkem od sebe pomalu vzdalují. Kolem 10. roku mohou být skupiny úplně oddělené. Až od 12. roku oddělování obou pohlaví mizí a více spolu komunikují všichni. Přesně tak tomu je i v naší škole. V posledních ročnících se častěji setkáme s názorem, že sedět s holkou či klukem vyjde na stejno.

Miroslava Vojnová, školní psycholožka

Z historie školního časopisu Druhé patro

Do časopisu psaly za 15 let stovky žáků. V každém období se našly výrazné osobnosti, jejichž nápady, pracovitost a schopnost psát o čemkoliv je odlišovaly od ostatních. Chtěli bychom je postupně představovat.

V prvním čísle časopisu Druhé patro (bylo to v říjnu 2002) byl hned na první stránce první článek. Byla pod ním podepsaná Monika Bordovská. Co dnes Monika dělá?

Je úterý a blíží se poledne... Jednou rukou zvedám ze země hračky, které se smíchem rozhazuje můj půlroční syn a druhou rukou mu mixuji mrkvičku k obědu. Do toho mi přijde zpráva od pana učitele Ondryáše s dotazem, jak prý se mi daří a zdali bych něco nenapsala do časopisu 😊

Pořád je úterý, avšak podvečer... Felixek je nakrmený a uložený. Ve mně se probouzí tvůrčí duch a po všech přebalených plínkách si jdu velice důležitě sednout k počítači, abych tedy napsala článek. Doma významně oznámím svůj odchod do pracovny a užívám si, že po mně někdo chce, abych opět (nyní jako maminka na mateřské) pracovala hlavou. A tak s úsměvem vzpomínám na všechny volební lístky, na které jsme ve škole psali

sloupky a různá zamyšlení do Druhého patra. Hlavou se mi honí tolik myšlenek a vzpomínek na celý můj studijní život, že kdybych je měla všechny sepsat, dala bych dohromady knihu. Ke škole jsem zřejmě přilnula tak moc, že jsem ji vlastně nikdy neopustila. Ani jsem se nenadála a po vystudování vysoké školy jsem začala sama učit.

Vedu kurzy angličtiny pro všechny věkové kategorie. A když říkám všechny, tak opravdu myslím všechny, neboť učím miminka od 3 měsíců. Práce učitele je nesmírně náročná a hlavně nedoceněná. Pokud jste se nenarodili s tím, že víc, než skvělá výplata je pro vás úsměv dítěte a vědění toho, že vše, co se ten žáček naučil, je od vás, pak byste měli zvážit jiné zaměstnání.

Vím, jak je náročné učit děti online. Nejde ani tak o přípravu na hodinu jako o to, že vám všechny děti chtějí ve stejný okamžik sdělit, co měly na oběd, jak se jim líbilo hraní na zahradě, kreslení se sourozenci a jaký že to teď chodí Večerníček. No a není nic horšího, než když vám v tenhle okamžik zamrzne počítač a vám všechny tyto důležité informace utečou. Naopak u starších pubertáků považují za úspěch, když z nich vypáčí alespoň, jaké je u nich počasí (i když zrovna sedí u okna). No, nemáme to lehké.

A tak vás milí žáci usilovně prosím, abyste nejen v této době byli ke svým učitelům shovívaví, trpěliví a sdílní. A vám učitelům přeji pevné nervy a stabilní připojení internetu. ☺

Zdraví vás

Monika Čevelová

Chcete soutěžit s naším časopisem?

Mezinárodní den ptačího zpěvu se slaví 8. června. Zajímá nás, v kolik hodin ráno začíná zpívat kos. Správné odpovědi pošlete emailem do čtvrtka 4. června 2020 na adresu tyrsovackadoba@zsturfren.cz

Z došlých odpovědí vylosujeme jednoho majitele Zlaté přednostenky

Ke Zlaté přednostence z počítařské soutěže blahopřejeme Lukáši Mlčouškovi.

Děkujeme všem, kteří nám pomohli, a těšíme se příští týden na shledanou na těchto stránkách. Za redakci Petr Ondryáš

Tyršovická doba covidová vychází v ZŠ a MŠ Frenštát pod Radhoštěm, Tyršova 913 jako dočasný internetový týdeník. Dočasný znamená, že by měl vycházet po dobu zavření škol + 1 týden navíc. Kontakt na redakci: Tyrsovackadoba@zsturfren.cz.

Autorka loga Mgr. Pavla Novotná, členové redakce Mgr. Miroslava Vojnová a Mgr. Petr Ondryáš (zodpovědný vedoucí). Toto číslo bylo zveřejněno 29. května 2020.